LEDČICKÉ NOVINKY

OBECNÍ ÚŘAD LEDČICE

V. ročník, Listopad 2003

Slovo starostky

Vážení spoluobčané,

ať chceme, nebo nechceme, máme tady konec podzimu. Čekají nás plískanice a mlhy, nevlídno a sychravo, a to je obvykle čas, který lidi láká ke spolčování. Máme podobně jako za starých dob více času pobýt spolu. I proto jsme pro vás všechny, od nejmladších po ty dříve narozené, připravili několik aktivit, o kterých se můžete dočíst v dnešních Novinkách. Dovolte mi, abych vás obzvláště srdečně pozvala na vyprávění paní Viktoriové z mělnického regionálního muzea, které se uskuteční 11. prosince. Zatímco venku bude nečas, ve škole to zavoní dobrou kávou a téměř vánočním cukrovím, paní magistra nám vypoví napínavý, moudrý a dojemný příběh knížete Václava. Ona totiž umí vyprávět tak, že se určitě nebudete nudit. Nejen, že se dobře pobavíte, ale zároveň se dozvíte mnoho nového o muži, který má hodně společného s celým krajem, ve kterém žijeme, ale také přímo s naší obcí.
Chtěla bych vás dnes upozornit na nové autobusové linky do Prahy i pondělní a středeční spoje do Kralup nad Vltavou. Obzvláště kralupský autobus má výhodný, téměř ideální, časový interval. Můžete si nejen vyřídit své náležitosti na pověřeném úřadě, ale dobře „vánočně" nakoupit na tradičním středečním trhu či ve zdejších obchodech. Přesné jízdní řády si můžete vyžádat na obecním úřadě, kde vám rádi pořídíme kopie.

Věřím, že v klidu prožijete poslední dny tohoto roku a že příští rok 2004 přinese hodně dobrého. K tomu vám všem přeji co nejpevnější zdraví, mnoho štěstí a pohody v kruhu vašich nejmilejších.

Jiřina Michovská

S koncem roku na zem sklouzlo
téměř pohádkové kouzlo.
V krbu dříví tiše praská,
všude je klid, mír a láska.
A tak všichni vzhůru číše,
právě Nový rok se píše.
Budeme si od něj přát,
ať dá světu správný řád.
Ať je ten rok bez nadsázky
plný pokoje a lásky.

Z ohlasů na oslavy 777. výročí Ledčic

Na adresu ledčického obecního úřadu přišlo po 23. srpnu tohoto roku mnoho dopisů. Napsali nám PhDr. Karel Sklenář, CSc., PhDr. Martin Gojda, CSc., historik a publicista ing. Otakar Špecinger, dlouholetý přítel Ledčic a dopisovatel našich Novinek, novinář a básník Miroslav Sígl a mnozí další. Několik dopisů si dovolíme ocitovat, neboť jsou adresovány všem obyvatelům naší obce.

„ … Vzpomínal jsem na Vás, všechny účastníky vzácné a významné slavnosti. Přeji celé obci Ledčice hodně dobrých let i Boží ochrany a požehnání… „

Upřímně Antonín Bradna“ (budyňský monsignore)

„ … Děkuji Vám za širokou popularizaci mé práce v tisku. Příležitostně se přijedu podívat. Je jasné, že jsem přišel o pěkný zážitek. Mrzí mě to a je mi to líto. Přeji Vám i obci Ledčice vše dobré … “

Stanislav Kasík (autor výtvarného návrhu praporu a erbu Ledčic)

„ … Na Ledčice často a v dobrém vzpomínám. Proto uvítám, pokud si při příležitosti nějaké další kulturní akce na mne opět vzpomenete s pozvánkou.

Srdečně Vás všechny zdravím, Jan Přikryl“ (zpracovatel strategie DSO Vltava)

„ … Teprve dnes se dostávám ke psaní, abych vyjádřila, jak moc se mi v sobotu 23.8. v mých Ledčicích líbilo. Jak jsem obdivovala výsledky Vaší práce. Ať je v Ledčicích stále víc a více dobrých občanů. Přeji jim do budoucna hodně elánu, zdraví a štěstí.“

Hana Petříčková (bývalá ředitelka místní školy)

„ … Obdivuji Váš příkladný zájem o minulost Ledčic, Váš vřelý vztah k místu, kde žijete a zejména výsledky Vaší dějepisné a osvětové práce. Zdá se mi, že obci vracíte duši a v obyvatelích posilujete vědomí přináležitosti a sounáležitosti… Přeji Vám vše dobré a mnoho zdaru v další práci.

Se srdečným pozdravem Mgr.Petr Kopička“ (archivář v Žitenicích)

„ … Mám k Ledčicím hezký vztah, protože jsem tam prožila ta nejhezčí léta dětství, kdy jsme bydleli ve škole. Bohužel v roce 1934 mi zemřela maminka, bylo jí 36 let a tak otec, řídící učitel Rudolf Kušička, nás děti (mně a mé dva bratry) odvezl ke svým rodičům do Prahy. Dva roky ještě do Ledčic dojížděl a pak dostal místo v Praze. V Ledčicích na evangelickém hřbitově mám pochovanou maminku a také staršího bratra, který zemřel o rok později.
Jsem velmi ráda, že jsem jela s manželem a s mladším bratrem do Ledčic, aniž jsem to tušila, právě v den, kdy se konala jubilejní oslava. Byla jsem šťastná, že jsem se mohla po tolika letech opět projít po školní budově…

Srdečně Vás zdravím a mnohokrát děkuji, Zdena Svobodová – Kušičková“

Vyprávění o svatém Václavu

V základní škole se 11. prosince v 15,30 sejdou všichni zájemci o historii našeho regionu. Etnografka Barbora Viktoriová se spolu s nimi ve svém vyprávění vydá po stopách patrona země České, svatém Václavu, na Mělnicku. Seznámíme se s jeho bohabojným životem i tragickou smrtí, poznáme několik legend, které se o něm zmiňují, prohlédneme si výtvarná díla, která jej ztvárňují. Všichni jste srdečně zváni, neboť mělnické muzeum je garantem vysoké úrovně celé akce a vy určitě načerpáte mnoho nových poznatků.

.

Ledčičtí heligonkáři

Každou středu odpoledne se schází v Krušovické hospodě na návsi zajímavá sešlost. Řízné i teskné melodie tu na „zednické piano“ hrají pánové Vlastimil Justa a Václav Hynek, kterým udává rytmus svým krásně zdobeným „vozembouchem“ pan Václav Hýbl. Tihle senioři dokáží rozparádit všechny přítomné. Zpívají a hrají jednu písničku za druhou, vzpomínají na doby minulé, vyprávějí o tom, co život dal a vzal, ale dokáží vtipně a trefně okomentovat také události současné. Jejich repertoár se zdá neomezený. Můžete jen tak poslouchat, zazpívat si spolu s nimi, nebo si zatančit. A tak tihle pánové dělají radost nejen sobě, ale i ostatním.

Jeden z ledčických heligonkářů ale schází. Před nedávnem své kamarády navždy opustil Jiří Jiránek, pověstný všeuměl, dobrák a výrazný podřipský patriot.

Jeho židle sice zůstala prázdná, ovšem ze srdcí a vzpomínek svých přátel a známých neodešel. Důkazem toho jsou i verše, které svému kamarádu věnoval jeden z nich, pan Jaroslav Postránecký.

Jiřímu Jiránkovi

Ledčická hospoda ztichla,
chvíli se zastavil čas,
odešel předobrý člověk,
odešel tak jeden z nás.

My všichni říkat si budeme,
jaký to kamarád byl,
lidi měl rád kolem sebe,
nádherný on život žil.

Proto mu přátelé přejme,
ať jeho sen se splní
a ten modrý obláček v nebi,
písničkou se zavlní.

Až zas bude muzika hrát,
vzpomenou kamarádi,
jak on si rád s nimi zpíval
a všichni ho měli rádi.

Náš kamarád nám odešel,
uzavřel kapitolu,
vzpomínky ať krásné zbudou,
zpívejme si pospolu.

Já závěrem chtěl bych vám říci,
že měl jsem ho ze srdce rád
a tuhle báseň svou krátkou,
do jeho dlaní tak dát.

Horoskop pro Rudolfa II.

Císař Rudolf II. je jednou z nejpozoruhodnějších osobností našich dějin. Není divu, že herec a „principál“ pražského divadla Na Fidlovačce,Tomáš Töpfer, napsal pro své herce a divadlo hru o melancholickém císaři,Rabbi Löwovi, Kateřině Stradové a dalších. V tomto tragikomickém příběhu s detektivní zápletkou, kde se snoubí historické skutečnosti s fantazií, hrají kromě autora Ondřej Brousek, Pavla Vojáčková, Daniel Rous, Ladislav Trojan, Marta Issová a další. Tomáš Töpfer napsal vtipnou hru s originálním rozuzlením, které se nesluší prozrazovat. Můžeme říci snad jen tolik, že za vším vězí hvězdy a levobočci, jimiž císař Rudolf „zaneřádil“ svět.

Do divadla Na Fidlovačce vyjíždí autobus z ledčické návsi v sobotu **15. listopadu v 17.30 hodin**.

Vánoční besídka

V místní mateřské školce a základní škole už se děti připravují na své předvánoční vystoupení. Chystají divadelní představení, pásmo básniček, písničky a další program. Besídka pro veřejnost se uskuteční v pátek **19. prosince od 16 hodin**. Přijďte povzbudit malé účinkující. Jistě si váš potlesk za svoji práci zaslouží.

Ledčický advent

Roku 336 se v římském kalendáři poprvé objevil nový svátek označený Adventus Divi – Příchod Božského, čímž bylo míněno jubileum nástupu císaře. Avšak křesťané odmítli člověka uctívat jako boha, proto začali slavit Adventus Domini – Příchod Páně. Oficiálně se tak stalo roku 354. Advent byl a je dobou očekávání, dobou postní, v níž se lidé měli věnovat rozjímání. Advent je rozložen do čtyř nedělí. Ta první letošní připadá na **30. listopad.** Další tři dnes známe spíše pod označením bronzová, stříbrná a zlatá.

Právě **v neděli 30. listopadu ve 14 hodin** v ledčickém kostele svatého Václava začne koncert spojený s celebrovanou mší, při které budou už tradičně posvěceny adventní věnce. Nenechte si ujít společně prožité sváteční chvíle, při kterých zazní nejen známé české vánoční koledy, ale i středověké písně latinské, v podání dívčí vokální skupiny doprovázené rytmickými nástroji, flétnami a kytarami. Devět dívek ve věku 13 až 27 let vystupuje pod názvem **DULCIA CARMINA (SLADKÉ PÍSNĚ)** nejen v pražských kostelech, ale také na jiných místech naší vlasti.

Oslavy adventu budou pokračovat pro nás novým setkáním. Potěší nás svým uměním **Podřipské žesťové kvinteto**, které zahraje nejkrásnější české koledy. Společně s Mikulášem a jeho suitou se sejdeme **v pátek 5.12. v 18 hodin** na návsi, kde zároveň slavnostně rozsvítíme vánoční stromeček.

Další adventní koncert se uskuteční **v neděli 14. prosince od 14 hodin**. Jako náš pravidelný host už tradičně vystoupí absolventka Hudební akademie múzických umění v Praze, **sopranistka Pavlína Senič.** Obyvatelé Ledčic už ji přijímají jako svoji a předvánoční čas bez jejího nádherného zpěvu by nebyl patřičně naplněn.

Naposledy se v tomto roce rozezní varhany **24. prosince** při Štědrovečerní mši. Svými koledami nás potěší místní děti – ať už ty, které navštěvují ledčickou školu, tak také ty, které dojíždějí do devítiletek ve Straškově a Roudnici nad Labem.

Věříme, že všechny tři letošní koncerty opět zcela naplní místní kostel svátečně naladěnými posluchači, jimž pocit sounáležitosti není cizí.

Naši jubilanti

V posledním období oslavili, nebo ještě brzy oslaví, svá významná životní jubilea někteří naši spoluobčané. Všem blahopřejeme a přejeme jim hodně zdraví, klidu, pohody a štěstí i do dalších let.

50 let	Vysoká Miluška	čp. 221
	Černý Milan	čp. 151
	Sirová Jiřina	čp. 148
	Vobořil Vladimír	čp. 178
	Škarohlídová Jaroslava	čp. 167
	Tydlitát Zdeněk	čp. 206
55 let	Jansa Václav	čp. 205
	Ponertová Věra	čp. 29
	Plicková Ivanka	čp. 90
	Jarůšek Rostislav	čp. 32
	Mikulčíková Helga	čp. 156
60 let	ing. Srba Václav	čp. 111
	Bušil František	čp. 177
	Vejmolák Jiří	čp. 158
	Titěra Miroslav	čp. 218
	Reicheltová Blažena	čp. 43
70 let	Šimralová Marie	čp. 198
	Justa Václav	čp. 97
	Hýbl Václav	čp. 153
	Švehlová Vlasta	čp. 2
	Plicková Danuše	čp. 102
	Králová Zdena	čp. 117
75 let	Justa Vlastimil	čp. 33
	Štechrová Miluše	čp. 212
81 let	Lipšová Marta	čp. 164
83 let	Nejč-Stejskalová	čp. 31
85 let	Král Josef	čp. 224
88 let	Plicková Růžena	čp. 135
89 let	Košťál František	čp. 172

Poděkování

Děkujeme touto cestou

- všem, kteří se podíleli svou prací, pomocí a finančními dary na zdárném průběhu jubilejních oslav první zmínky o Ledčicích
- panu Petru Klatovskému za pravidelné dárcovství krve, kterým obětavě pomáhá potřebným
- paní Andree Derynkové za textilní materiály, kostýmy do školního „fundusu“ a vlnu
- paní Jaroslavě Šebestové za vlnu pro školní pracovní činnosti
- pánům Šourkovi, R. Jansovi a V. Vobořilovi za sponzorské dárky pro děti z mateřské školy
- paní Veronice Šourkové, paní Vobořilové a panu Tomáškovi za kreslící papír pro MŠ
- paní Tydlitátové za dárky pro MŠ
- panu Schořovi za práce v MŠ
- paní Nešporové a Černé za ovoce a zeleninu pro školní jídelnu
- panu Vobořilovi za ovoce do ŠJ
- paní Klatovské Evě za zbytky vlny do ZŠ
- paní Jiřině Urbanové za květinové dary na výzdobu kostela
- panu Václavu Vovsovi za velkorysý sponzorský dar místní základní škole

POHLED DO HISTORIE

To je zlaté posvícení …

Podzim našim předkům přinášel čas veselí a bohatého jídla – posvícení. Podle legend první posvícení držel Šalamoun, když posvětil svůj chrám v Jeruzalémě, a pak každý rok ve výroční den pořádal hostinu pro své přátele. Nejstarší zmínku o posvícení na našem území nalezneme ve staroslovanské Svatováclavské legendě z 10. století. V původním významu se posvícení vztahovalo k výročnímu dnu posvěcení svatostánku v příslušném místě. Postupem času však převážily světské oslavy nad církevními tak, že se slavilo skoro v každé vesnici či farnosti v jinou dobu, sousedé se navštěvovali a pracovní morálka tím trpěla. Posvícení se slavilo tak hojně, že například v Malíně na Kutnohorsku v roce 1413 byli při posvícenské rvačce vybiti všichni obyvatelé a vesnice lehla popelem.

O posvícení, které bylo plně ve znamení hodování a tance, se scházelo široké příbuzenstvo. Na stole nesmělo chybět maso. Převážně se připravovaly husy a jiná drůbež, nebo skopové. Pekly se koláče, buchty a vdolky. Z cukroví pak se smažily především boží milosti. Vše se hojně zapíjelo pivem a kořalkou.

„Obědvalo“ se až do půlnoci a pokračovalo se i v dalších dnech. V tomto čase tedy lidé zvládali jen ty nejnutnější práce v hospodářství, což se pochopitelně nelíbilo vrchnosti. Císař Josef II. se v roce 1786 pokusil tento stav napravit a vyhlásil, že se bude slavit pouze jedno posvícení v roce, a to ve všech místech stejně v neděli po svatém Havlu. Leckde si však nařízení přísného císaře vyložili po svém a drželi do roka posvícení dvě – „císařské“ a pak své místní v obvyklém termínu.

V Ledčicích se slaví posvícení Kateřinské, tedy v sobotu a neděli nejbližší svátku sv. Kateřiny, 25. 11. Je to jedno z nejzazších posvícení v našem regionu. V ten den byl také přísný zákaz práce se vším, co mělo kola – mlýny, povozy, kolovraty. Naposledy před vážným obdobím adventu si lidé ještě užili jídla, veselí a tance. Na taneční zábavě platilo „ženské právo“. Ženy si vybíraly své tanečníky, staraly se o občerstvení, ale také musely platit hudbu.

A co víme o svaté Kateřině, patronce ledčického posvícení? Narodila prý se na konci 3. století v bohaté rodině v egyptské Alexandrii. Podle legendy svou výmluvností, moudrostí a krásou obrátila na křesťanskou víru mnoho lidí. Proto ji nechal císař Maxentius uvěznit a mučit a když ani to ji nezlomilo ve víře, odsoudil ji k smrti rozdrásáním mezi otáčejícími se koly pobitými železnými hřeby. Avšak kola se rozpadla a Kateřina zůstala nezraněna. Rozzuřený císař ji tedy nechal setnout mečem 25. listopadu 307. Podle legendy andělé přenesli její tělo na horu Sinaj a tam ji pohřbili. Ve skutečnosti to ale byli mniši, kteří zde založili klášter svaté Kateřiny.Kult svaté Kateřiny se později rozšířil po celém tehdejším světě. Ze 14. století pochází česká veršovaná Legenda o svaté Kateřině, která obsahuje 3500 veršů. Také císař Karel IV. tuto světici velmi ctil a dal postavit na Novém Městě Pražském klášter augustiánek s kostelem svaté Kateřiny, vysvěcený na konci listopadu 1367 arcibiskupem Janem Očkem z Vlašimi. Svatá Kateřina se stala patronkou filozofů a učenců. Jejími atributy jsou kolo a meč.

Zbývá ještě připomenout krásné a výstižné pranostiky: *„Na svatou Kateřinu vlezeme pod peřinu“, „Kateřina na blátě, vánoce na ledě“, „Smeká-li se husa na Kateřinu po ledě, chodí o vánocích po blátě“, „Svatá Kateřina prádlo máchá a Barbora škrobí“…*

K zahození není ani tradiční ledčický jídelníček. Posvícenský oběd u nás začínal „kaldounem“ – sváteční polévkou s játrovými knedlíčky a zvláštní zavářkou z nudlového těsta, místními hospodyněmi zvanou „makronky“. Po polévce se podávala husa se zelím a knedlíky. Způsob pečení husy byl jednoduchý. Stačilo husu osolit a pokmínovat. Na pekáč se položila nejprve prsy dolů. Důležité bylo ji pravidelně a dostatečně podlévat. Asi po hodině pozvolného pečení se husa obrátila a pekla dál. Na spláchnutí svátečního oběda nesmělo na stole chybět chlazené pivo. Jako závěrečný chod se podávaly posvícenské koláče, a to nejméně s paterým mazáním – tvarohové, šimlové (tvaroh s mákem), makové, povidlové, ořechové. Moučné dobroty totiž patřily k největším požitkům posvícení.Zkuste letos alespoň v něčem navázat na ledčické starobylé zvyklosti. Protože stále platí:

„To je zlaté posvícení, to je zlatá neděle, máme maso a zas maso, k tomu kousek pečeně.“

Malá vánoční abeceda

Podzim se blíží k závěru. Příroda se ztichle ukládá k zimnímu spánku. Dny se nevlídně krátí a noci se prodlužují téměř do nekonečna. Ale pod vším tím tichem a klidem je jakési napětí, vyvolané očekáváním. Blíží se nejkrásnější svátky v roce – někdejší slavnosti zimního slunovratu, naše vánoce. Ty i ony jsou spojeny s množstvím tradic a zvyků, které se v průběhu století promíchaly a splynuly, aby pomáhaly vytvářet kouzlo a atmosféru posledních týdnů a dnů roku. Čeká nás mnoho svátečních dnů plných kouzel. Malým dárkem budiž i tato abeceda. Co písmenko, to radost.

A – ADVENT

Samotnému Štědrému dni předchází čtyřtýdenní doba adventní. První adventní neděle letos připadá na 30. listopad. V ten den se zapaluje první ze čtyř svíček na adventním věnci. Každý týden se zapaluje další. A ještě něco. Během adventu bychom měli dodržovat půst, nebo alespoň střídmost v jídle, vystříhat se záludných a nenávistných činů, ale i zlobných myšlenek. Je to doba zklidnění a ticha.

B - BOŽÍ HOD

Přestože mnozí z nás považujeme za nejdůležitější den vánoc Štědrý den, není tomu tak. Křesťanské vánoce nastávají až 25. prosince na Hod boží vánoční. To je podle tradice den Kristova narození.

C – CLAUS

Santa Claus nemá s našimi tradičními vánocemi žádnou souvislost. To už bychom rovnou mohli slavit třeba americký Den nezávislosti. My máme svého nepřekonatelného Ježíška!

D – DÁRKY

Dárky měly původně symbolický význam a věřilo se v jejich magickou moc. Dětem a mladým lidem se dávala červená jablíčka, symbol zdraví, síly a dlouhověkosti, ořechy pro moudrost a perník jako příslib radosti a slasti mládí. Jeden ze zvyků vyžadoval dát každému dítěti staršímu dvanácti let stříbrnou či zlatou minci. Dospělí si dávali kandované ovoce - příslib sladkého života a malé sáčky se sušenými vonnými bylinami. Dárky nosily posvátné bytosti, jako Barbora, Mikuláš, Ambrož, Lucie, Perchta a konečně Ježíšek.

E – EVROPSKÉ VÁNOCE

Francouzské vánoce jsou něco jako náš Silvestr, Židé zase slaví svátek světel, Chanuku, který však s narozením Krista nemá nic společného. Připomíná očištění a vysvěcení jeruzalémského chrámu. Trvá osm dnů a postupně se zapaluje v osmiramenném svícnu, chanukuji, osm světel.

F – FRANTIŠEK

František z Assissi v roce 1223 nechal vystavět první jesličky s živým oslíkem a volkem. Sám také sloužil první půlnoční mši.
Známe ještě jiného františka. Je to název nenápadného černého kousíčku čehosi, co po zapálení krásně doutná a vánočně voní.

H – HVĚZDA VÁNOČNÍ

Může to být kometa, která se prý na obloze objevila, když se narodil Ježíšek, ale může to být i pozoruhodná rostlina ze střední Ameriky, na níž neobdivujeme květy, ale nádherně zabarvené červené listy.

J – JMELÍ

Již keltští druidové považovali jmelí za bylinu seslanou z nebe. Pro nás je to symbol zdraví, lásky a štěstí. Pod jmelím lze políbit kohokoliv a odpustit si všechno zlé.

L – LÁSKA

Láska a sounáležitost jsou největší devizou vánoc.

M – MAGIE

Vánoční čarování mělo zajistit úrodu, zdraví, štěstí, rodinnou pohodu a svornost. Mince a rybí šupiny zaručovaly dostatek peněz, zbytky od štědrovečerní večeře zajistily bohatou úrodu, nohy štědrovečerního stolu ovázané řetězem měly zajistit, aby rodina držela stále při sobě, když se po štědrovečerní večeři podařilo hospodáři rozmáčknout prostředníčkem vlašský ořech, znamenalo to, že v domě bude panovat shoda a svornost …

N – NAROZENÍ PÁNĚ

Nativitas je latinský název pro vánoce a znamená narození. Na západ od nás se hlavní svátek vánoční slaví v noci z 24. na 25. prosince.

O – OLOVO

Na den svatého Ondřeje, 30. listopadu, se zkoumala budoucnost a osud z tvarů a podob roztaveného olova nalitého do studené vody.

P – PŮST

Držet se má na Štědrý den a je za něj slibována odměna: uvidíme zlaté prasátko. Tento obyčej pochází ještě z období Keltů, kdy prase bylo kultovní zvíře a vidět ho, znamenalo štěstí, bohatství a hojnost.

R – RORÁTY

Adventní píseň z roku 1610 latinsky začíná „Rorate caeli desuper et nubes …“ v překladu „Nebesa, vydejte krůpěje shůry…

Tato píseň má čtyři sloky pro čtyři neděle adventu, a tak jako se zapalovaly svíce adventního věnce, přidávaly se další sloky. Tak jako přibývá světla svící, zpěvy se prodlužují, což symbolizuje blížící se příchod Krista. V důsledku tohoto vstupního zpěvu získala celá mše označení rorátní mše, neboli roráty.

S – STROMEK

Podle legendy vděčíme za vánoční stromek opatu Kolumbánovi z Bobbia, který žil v 6. století. Vánoce roku 573 oslavil na kopci, kde stála vysoká jedle, kterou ozdobil hořícími pochodněmi. Pronesl také kázání o narození Ježíše v dalekém městě Betlémě. A právě tehdy se zrodil zvyk zdobit vánoční stromky. K nám ale tato tradice přišla až v 19. století.

T – TŘEBECHOVICKÝ BETLÉM

Nejkrásnější betlém na světě. Co více dodat? Může nás jen těšit, že čeští mistři byli odjakživa považováni za špičkové umělce tohoto oboru.

V – VÁNOČNÍ SVÍČKY

Oheň byl vždy uctíván. Zapalování vánočních svíček symbolizuje očistu. Oheň se po dobu trvání zimního slunovratu nesměl vynášet z domu, aby neodešlo štěstí.

Z – ZVONKY

Zvonky nás mají ochránit před lakotou a touhou po mamonu. V noci Štědrého dne se podle legend rozeznějí zvony všech propadlých kostelů a kaplí, otevřou se hroby a mrtví se na hodinu probudí k životu. Hory se rozestoupí a umožní člověku sestoupit k branám podsvětí a nabrat si zde poklady. Jenže jedna minuta tu trvá jako osmdesát let na zemi. Odvážlivec, kterého do podzemí přivedla touha po bohatství, se tedy vrací zestárlý a klid najde až při rorátech, kde se v kostele rozpadne v prach.

Vánoční zvyky mají jedno společné. Díky nim se otvírají lidská srdce. Právě v období těchto nejkrásnějších svátků v roce lidé více vnímají a soucítí s bolestí a strádáním druhých. Nebuďme ani my nevšímaví.
K dárkům přidejme něco navíc. Dostatek lásky a pochopení i pro dny úplně všední.

Hoj, ty Štědrý večere…

Brzy nastane sváteční čas, kdy se naše domovy promění v oázy klidu, rodinné pohody a rozjímání. Vzácné chvíle pospolitosti budou ještě příjemnější, když bytem zavoní tradiční vánoční cukroví a klasická jídla. Můžete si je zkusit připravit podle receptů našich ledčických babiček a prababiček.

OŘECHÁČKY

12 dkg jemně nastrouhaných oříšků, 12 dkg moučkového cukru, 3 našlehané bílky.

Na vymazaný plech děláme lžičkou kopečky, doprostřed kopečku dáme jeden celý lískový ořech, ale taky nemusíme. Pečeme při úplně nejnižší teplotě, aby se ořecháčky nespálily.

VÁNOČKA

500 g polohrubé mouky, 120 g másla, 100 g cukru, 3 žloutky, 35 g droždí, 1/16 l mléka, sůl, 30 g mandlí, 40 g hrozinek, 50 g jader vlašských ořechů, vanilkový cukr, trochu rumu, hladká mouka na vál, tuk na plech.

V míse utřeme máslo s cukrem, žloutky a vanilkovým cukrem, přidáme sůl, rum, vykynutý kvásek a vlažné mléko. Po částech přidáváme mouku a vypracujeme těsto. Do něj pak zapracujeme spařené hrozinky a oloupané rozsekané mandle. Necháme kynout. Vykynuté těsto rozdělíme do desíti stejných dílů, z nichž vyválíme prameny. Ze čtyř spleteme spodní část vánočky, kterou položíme na vymaštěný plech, ze tří dalších pramenů upleteme copánek a ze dvou posledních stočíme vrchní hřeben vánočky. Díly na sebe rovnoměrně složíme a přitlačíme. Vánočku pak potřeme vejcem rozšlehaným s trochou mléka a posypeme plátky oloupaných mandlí. Vložíme do roztopené trouby. Zpočátku pečeme při střední teplotě, později ještě zmírníme.

Čtyři spodní prameny symbolizují zemi, vodu, vzduch a oheň, tři střední prameny znamenají lidský cit, vůli a rozum a dva vrchní prameny vyjadřují lásku a vědění.

VÁNOČNÍ MODLITBIČKY

2 vejce, 200 g pískového cukru, 170 g rozpuštěného medu, 500 g hladké mouky, lžička jedlé sody, perníkové koření, 80 g rozpuštěné Hery, 2 žloutky na potření.

Třeme vejce, cukr a med, pak přidáme mouku s kořením a sodou, naposledy tuk. Těsto necháme přes noc odpočinout. Vyválíme plát asi 3 mm silný, z něhož vykrájíme obdélníčky, které spojíme zavařeninou a fíkovo-ořechovou náplní (50 g umletých fíků, 100 g mletých vlašských ořechů, 150 g moučkového cukru, 2 žloutky, lžíce rumu).

Modlitbičky spojíme vždy dvě k sobě a poléváme čokoládovou nebo citrónovou polevou a ozdobíme půlkou mandle.

LINECKÉ TĚSTO EXTRA CHUTNÉ

500 g hladké mouky, 120 g másla, 80 g moučkového cukru, 1 vejce.

Vypracujeme těsto, které necháme v chladu odležet. Vyválíme placku a vykrajujeme libovolné tvary, které upečeme ve středně teplé troubě. Plníme pikantní zavařeninou a obalujeme v moučkovém cukru smíchaném s vanilkovým. Toto těsto můžeme jednoduše změnit přidáním oříšků, mandlí, kakaa … Zdobit lze taky mnoha způsoby.

KLÁŠTERNÍ ROHLÍČKY

140 g hladké mouky, 100 g másla, 100 g strouhaných vlašských ořechů, 30 g moučkového cukru, 50 g strouhané čokolády na vaření, 1 žloutek, čokoládová poleva.

Všechny přísady zpracujeme v těsto. Necháme odležet. Vyválíme váleček, který nakrájíme na stejné dílky. Vytvarujeme rohlíčky a v mírné troubě upečeme. Vychladlým rohlíčkům namáčíme špičky v čokoládové polevě.

VANILKOVÉ ROHLÍČKY

150 g hladké mouky, 100 g másla, 50 g vlašských namletých ořechů, 1 žloutek, 30 g cukru, moučkový a vanilinový cukr na obalení.

Vypracujeme těsto, necháme odležet. Vytvarujeme rohlíčky, které upečeme dorůžova a ještě horké obalujeme v moučkovém cukru smíchaném s vanilkovým.

STAROČESKÝ HOUBOVÝ KUBA

400 g krupek, 200 g vepřového nebo husího sádla, 200 g cibule, 50 g sušených hub, česnek, kmín, majoránka, mletý pepř, sůl.

Houby uvaříme doměkka a rozsekáme. Uvaříme krupky , propláchneme je studenou vodou. Najemno nakrájenou cibulku orestujeme na sádle dozlatova, přidáme kroupy a houby, okořeníme česnekem, kmínem, majoránkou, pepřem. Osolíme. Dáme do vymaštěného pekáčku a pomalu pečeme. Postní houbový kuba nejvíce chutná s kysaným zelím.

RYBÍ POLÉVKA

Hlavy, ploutve, páteře ze dvou kaprů, jikry, mlíčí, sůl, muškátový květ, 2 cibule, 200 g celeru, petržele a mrkve, 80 g másla, 100 g hladké mouky, trochu mléka.

Vyprané hlavy, ploutve a páteře zalijeme asi litrem studené vody, přidáme sůl, květ, překrojenou cibuli, zeleninu a vaříme 30 minut. Připravíme z másla a mouky jíšku, zalijeme ji procezeným vývarem, rozšleháme a vaříme dalších 40 minut. Do polévky přidáme nasekané mlíčí nebo jikry, povaříme, přidáme obrané maso z ryb, nakrájenou uvařenou zeleninu, zjemníme máslem a mlékem.

SVÁTEČNÍ POLÉVKA

1 litr osoleného vývaru z kostí a zeleniny, nať celeru nebo petržele, na vložku pak hrstička sušených hub, 1 vejce, sůl, pepř, olej.

Houby opereme, uvaříme doměkka. Scedíme, nadrobno nasekáme, smícháme s vejcem rozšlehaným se solí a pepřem. Směs dozlatova upečeme na pánvi s rozehřátým olejem. Po zchladnutí omeletu nakrájíme na čtverečky, které dáme na talíř a zalijeme horkým vývarem. Posypeme rozsekanou natí. Chutná opravdu výjimečně.

PRASE V PYTLI

8 velkých brambor, tuk nebo sádlo, 400 g tučné klobásy, pikantní koření, sůl.

Uprostřed hlíz vyvrtáme kulatou škrabkou dostatečně velký otvor, který okořeníme, přisolíme a do kterého vtlačíme klobásu, předtím zprudka opečenou na tuku. Takto připravené brambory vložíme do zapékací (vymazané) misky. Pečeme pod pokličkou zhruba 45 minut.

ČESNEČKA

4 krajíce chleba, 6 dkg sádla, 6 stroužků česneku, sůl, majoránka, kmín.

Chléb rozkrájený na kostičky osmažíme na rozpáleném sádle dokřupava. Česnek utřeme se solí. Necháme spolu s kmínem a majoránkou přejít varem. Kostičky chleba dáme na talíř a přelijeme vývarem. Tato polévka je lék!

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Ledčické ruce ve Švýcarsku

Místní školáci se zúčastnili mezinárodního projektu „Z ruky do ruky“, jenž zachycuje kulturní rozmanitosti světa. Způsob výtvarného zpracování byl volný, zadáno bylo pouze základní téma: „Ruka“. Ledčické děti ztvárňovaly ruce hladící, pomáhající, tvořící i pracující. Své obrázky již zaslaly do švýcarského Martigny spolu s vlastnoručně sepsaným dopisem v anglickém jazyku, fotografiemi ze školních akcí a pohlednicemi naší obce. Věříme,že v projektu uspějí a budou dobře svým uměním reprezentovat nejen školu,ale i svou obec a vlast.

Místní školáci a Broučci

Dětský časopis Mateřídouška vyhlásil soutěž ke 130. výročí vzniku knihy „Broučci.“ Nejhezčí literární práce a obrázky budou odměněny pěknými dárky. Naše děti pojaly celou akci velkoryse, neboť vědí, že autor knížky, evangelický farář Jan Karafiát, často v Ledčicích pobýval a že 31. ledna příštího roku to bude 75 let, co zemřel. „Broučci“ nejsou jen obyčejný, ledajaký příběh. Je to oslava rodinného života a pospolitosti. V ní zní její ústřední myšlenka : „Mějte se rádi “. A tak děti malovaly usměvavé milé postavičky, každý přesně tak, jak si Broučka, Janinku, Verunku, Zlatohlávka, Pavlíčka, Berušku a jiné, představují. Vznikly krásné, upřímné obrázky, které určitě potěší nejen vyhlašovatele soutěže. Některé obrázky jsou spolu s portrétem autora vystaveny v budově školy.

Cestička do školy

Kdo by se nechtěl alespoň na chvíli navrátit do staré české školy? Dřevěné lavice, výukové obrazy, tabulka, kalamář, křída, houba, obávaná metla. A na lavicích slabikář. Ledčické děti se zúčastní výstavy Cestička do školy, kterou pořádá Obecní dům v Praze. Děti uvidí dvě klasické třídy „triviální“ školy, budou moci nahlédnout do školních kabinetů, vystaveny jsou tu dobové hračky a vše, co tvořilo atmosféru školy od 19. století do poloviny století následujícího. Je zde expozice nejslavnějších českých slabikářů. Ilustrovaného Mikolášem Alšem, přes všechna ta „Sluníčka“, „Poupata“ a „Úly“, až po knihy mnohým dnešním dospělým důvěrně známé. Věříme, že dojmy, které děti na výstavě načerpají, v nich zanechají hlubokou stopu.

Pomozte škole

Ředitelství ledčické základní školy naléhavě prosí místní občany včetně důchodců, kterým záleží na vyplnění volného času jejich dětí, aby pomohli s vedením zájmových kroužků. Jakékoliv aktivity jsou vítány, ať už se týkají sportu, dovedných rukou, divadla, zpěvu, pletení, turistiky, techniky atd. atd. atd. Dveře školy budou otevřeny všem.

Příběh z vyjmenovaných slov po B:

Jeden dědeček bydlí v Přibyslavi. Chová dobytek, například má kobyly a býky. Je mu 60 let. Ještě je velmi bystrý a chce si koupit nový byt v Praze, kde bydlí více než 1 000000 obyvatel. Koupí si nový nábytek, ale v Praze nemůže trhat byliny, a tak chce prodat dobytek. Už nechce být v Přibyslavi.

Autor: V. Hillebrand, žák 5. ročníku ZŠ

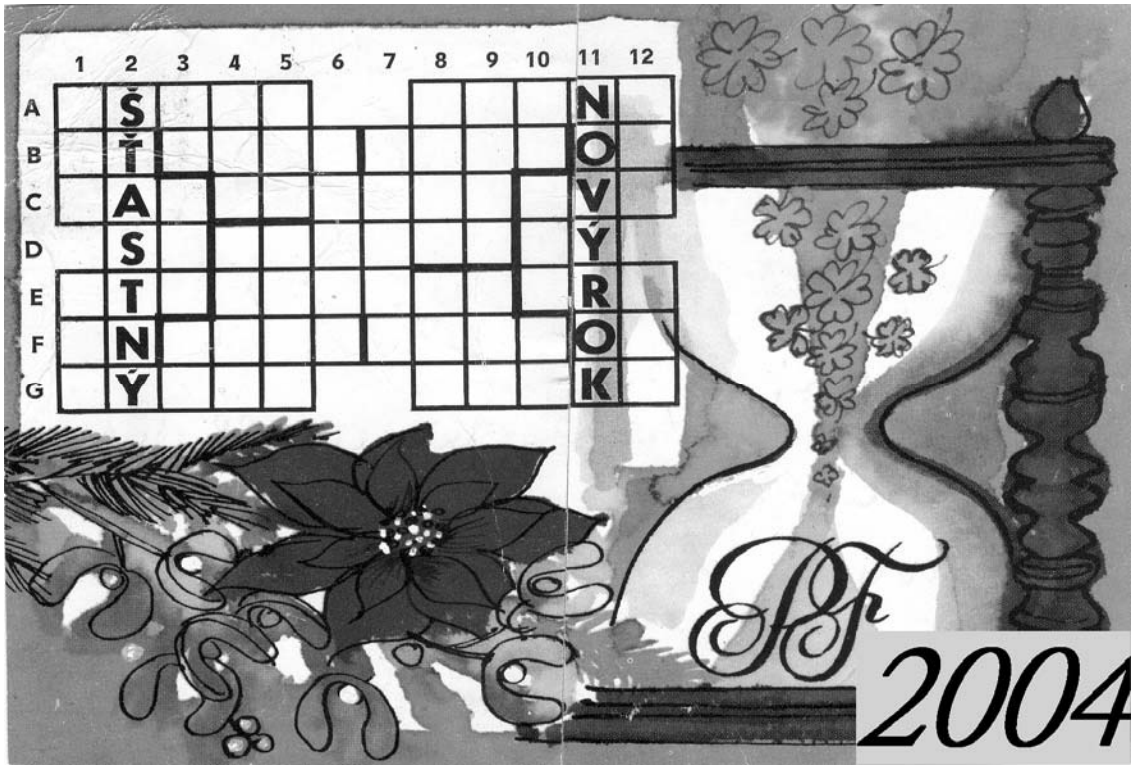
Aktualitky

Co je u nás nového

- Ledčická veřejnost má možnost zdarma využívat internet v místní základní škole. Každou středu od 15 do 18 hodin bude zpřístupněna třída s počítači. Příspěvek na elektřinu a topení činí 10 korun. Nutné je přezutí příchozích do domácí obuvi.
- Místní knihovna změnila provozní dobu na čtvrtek vždy od 15 do 18 hodin. Opět byl rozšířen knižní fond a několikrát v roce je zpestřována nabídka knih o zápůjčky z Městské knihovny v Mělníku. Zdejší pracovnice vybírají nejen knihy nově vyšlé, ale chystají opravdu literární všehochuť. Navštivte ledčickou knihovnu i vy. Uvidíte, jak bohatá je její nabídka. K dispozici jsou také nejrůznější tituly novin a časopisů, společenské stolní hry a počítač.
- Můžete si objednat fotografie z oslav 777. výročí Ledčic a vítání občánků z 19.10. na obecním úřadě.
- Usnesením zastupitelstva obce dojde k převedení finančních prostředků ve výši 10 tisíc korun na každý účet založený u Raiffeisen – stavební spořitelny za účelem sdružení prostředků na kanalizaci obce Ledčice. Těm občanům, kteří nedodrželi smlouvu a ani po výzvě neuhradili částku, která k 1.11. má činit nejméně 12.500 Kč, obec peníze nepřevede.
- Bylo vydáno územní rozhodnutí na čistírnu odpadních vod ve Straškově a tím byla splněna poslední podmínka pro podání žádosti o dotaci na kanalizaci obce Státnímu fondu životního prostředí.
- Plocha budoucího hřiště byla více méně odplevelena, částečně byly vysbírány kameny. Tato akce se bude muset ještě opakovat tak, aby terén byl do jara připraven k zatravnění. Z tohoto důvodu už je k prostranství přivedena vodovodní přípojka. Práce na elektropřípojce se dokončují. Současně bude podána žádost o stavební povolení sloučené s územním řízením na stavbu kabin.
- Na bývalé staré poště v čp. 92 je stále přístupná jubilejní výstava o historii naší obce, kterou si můžete po domluvě na OÚ prohlédnout.
- Jistě všechny potěší, že ledčičtí žáci ve své fotbalové kategorii III. třída, skupina B obsadili první místo s 25 body a skórem 31:11. Druhé jsou Horní Beřkovice s 24 body (44:5), třetí pak Dynamo Nelahozeves s 24 body (55:21). Dík patří nejen všem hráčům, ale i jejich obětavým trenérům, Luboši Královi a Jiřímu Bušilovi. Jsme rádi, že žlutočerné ledčické dresy se na hřišti neztrácejí a míč z kopaček našich chlapců končí tak často v soupeřově brance.

Protože 21. 12. 1913, přesně před devadesáti lety, byla otištěna první křížovka na světě, posíláme vám jednu jako vánoční dárek a pobídku k dobrému vykročení do roku 2004.

VODOROVNĚ:

A.Škodlivý hmyz; pramen vlasů. **– B**. Nechť; právo odporu; bulhar.měna; předložka. – **C.** Slosování; dom.obuv; číslovka. – **D**. Značka stroncia; začátek tajenky (dokončení je vepsáno); řecké písmeno. – **E.** Desetiny tisíce; zatvrzelé; papoušek. – **F.** St. vztažné zájmeno; zápas. chvat; rekr. stavení; část vozu. – **G.** Fajfka; členka rodiny.

SVISLE:

1.Šach. prohra; ovocná zahrada.- **3.** Řím. 4; zábava; SPZ Plzně – **4.** Husitská zbraň; bibl. patriarcha. – **5.** Zn. el. spotřebičů; druh pryskyřice. – **6.** Zpěvohra. – **7.** Belgické město. – **8**. Zeleninový pokrm; přísl. místa. – **9.** Obilnina; řecké písmeno. – **10.** SPZ Karviné; nemoc; zn. astatu – **12**. Beduín. plášť; vychovatelka (ze špan.).